

Obsah

Prolog 7

Úvodní slova napsaná P. Františkem Líznu, SI (v minulosti politickým vězněm, člověkem pracujícím s potrestanými a odsouzenými i dalšími na okraji společnosti) přibližují některé souvislosti spojené se vznikem příběhu policajtského synka a mimo jiné upoutávají pozornost na rezonanci s linií vytvořenou autory, žijícími v jiných částech Evropy.

Cesta první 9

Vypravěč příběhu vstupuje do děje jako nedílná součást v listopadu smetené totality, následně hledající východisko z existenční krize a místo na jiných základech obnovované společnosti. Po několikaletem bloudění se postupně dostává do kontaktu s několika duchovními – lidmi z opačného břehu – a zejména s exercitátorem, vedoucím ho do neznáma vlastních duševních vrstev a nejen jich. Návrat z cesty – prvního týdne duchovních cvičení – na kterou vyrazil se značně zmatenými představami, je naplněn nadějí, že se mnohé změní k lepšímu.

Cesta druhá 19

Po několika měsících, přes podivné komplikace s ulomenými řidítky kola, začíná druhý týden meditací. Poutník z Adamova se s bázní nabízí Bohu slovy sv. Ignáce z Loyoly. V obrazech a dramatických vnitřních prožitcích se po krůčcích seznamuje s Ježíšem Kristem. Zpýtuje svědomí. Poodhaluje každodenní život na faře. Skrze nazírání se vnořuje do novozákonních dějů. Oheň postupně stravuje vše neužitečné a nepotřebné.

O dětství 28

Kapitola je protkána, kromě přiblížení rozporuplného rodinného zázemí, svěže psanými příhodami z dětství i charakteristikou prostředí a doby. Končí útekem do manželství.

Hrátky s čertem 37

Už název napovídá, že se zde Karel (autorský subjekt) střetává s temnými silami, drásajícími jeho nitro a svědomí. Vystávají momenty, se kterými se do té chvíle nevypořádal. Přes pokušení jej Bůh

vybízí k pomoci lidem, z kterých vyšel a pomáhá mu odhalovat v čem je zaklet.

Opět na cestě 44

Úvahy o hřivně jsou přetrženy zvláštním setkáním. Nejenže hrdina naráží na pokáleného osamělého Ukřižovaného, ale sám se jím v jistém smyslu stává. Doteky s mystičnem (vč. snů) vyúsťují do úvah o Zaslíbené zemi, emocích, lidech v permanentně blbé náladě, Magdaleně a posledních pozemských krocích Ježíše Krista. Jako jeho voják, v bílém roláku pod uniformou, „...vyrazil zpět do pozemského mumraje.“

Doma 55

O čekajícím milovaném žebrou, překročení hranic ze světa hmatatelných jistot, práci, poezii, vojně, okupaci (r. 1968) a sběrači raněných (r. 1969).

Cesta třetí 69

Vypravěč se připojuje ke Kristovi po jeho slovech: „Také patříš do mé družiny. Nes, co uneseš!“ Na cestě si uvědomuje svoje slabosti. Ocítá se mezi narkomany a ve vězení, kde je skrze popravu vysvobozen. Prožívá Jidášovu zradu, vlastní chyby a nepravosti. Spoutaný se předkládá jako obětina. Pokouší se definovat lásku i člověka v Kristu, kterého potkává ve chvíli, kdy jeho „... tělo páchlo nejen potem a špínou, ale i z podebírajících se ran, stékající a zaschlou krví...“ Pak se s ním ocítá na kříži.

Každodenní chléb 82

O zlodějnách na škole, které stojí na počátku otevření samostatné terapeutické praxe, dceři a naplnění jednoho ze snů.

Cesta čtvrtá..... 84

Pro faru plnou bezdomovců nachází hrdina příběhu příbytek přímo v sakristii únorem promrzlého kostelíka. Vše je prováděno úvahami o ženách – Evou začínaje. Prožívá útěchu i neútěchu, sestup do pekla, obrazy z dětství, hledání Syna a jeho zrození.

Nový počátek.....	96
<i>Poslední satanova pokušení. Dopisy Františkovi. „Šém a Jefet...“ „dvě ryby, které byly shledány dobré k jídlu a rozmnoženy...“ Nalézání místa ve společnosti. Pomocnou rukou těžce nemocné tchýni. Přes divadlo k vozičkářům. Opět ředitelem.</i>	
Epilog.....	116
<i>Nejen o sedmém dni a hřivnách.</i>	
Hledání nejmenšího kruhu.....	119
<i>Prof. PhDr. Ludvík Štěpán, PhD.</i>	
Použitá literatura.....	124
Obsah.....	125